

i ne krije on
 koliko je čovjek
 koliko plače
 kroz ova učestala proljeća
 koja ga oštrim mirisima bude
 i zbunjuju
 šalješ ga
 da odnese tvoju Utjehu
 u dolinu tuge
 i u podrume vremena svijetlu Riječ
 ... kao zgrčeni čavao na putu
 umiruća ga čestica čeka
 a on... i znade on
 da si prije njega raspet
 i da si uskrsnuo
 no on je u strahu
 da će ostati (dječak)
 na samom rubu opredjeljenja
 ni koraka bliže
 onima
 do kojih je trebalo čitava života
 ... ići
 Ispruži krvave svoje ruke Rabi
 daruj mu hrabrost
 za sve daljine
 (nepojmljive)

Pjesnik, prozaik, kritičar, prevoditelj i slikar. Rođen je u Medovu Docu kod Imotskoga. Završio je Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. Studirao je povijest umjetnosti i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Zvanjem svećenik, obavljao je više crkvenih službi. Književne radove objavljuje u brojnim listovima i časopisima. Objavio je nekoliko pjesničkih zbirki.

KRIST U HRVATSKOM PJESNIŠTVU - OD JURJA JIŽBORIČA DO DAMAS
 ANTOLOGIJA DUHOVNE POEZIJE (IZABRAO VLADIMIR LONČAREVIĆ)
 (VERBUM, SPLIT, 2007.)

IVAN MARTINAC

(1938 – 2005)

LICE GOSPODINOVO

za moju majku

OČE NAŠ

Još jednom
 i još jednom
 Konopci boje bijele kave,
 sveti Ivan, najmlađi apostol,
 pogled na Patmos,
 krunica od kosti.
 Zdravo Marijo,
 Zdravo Marijo, milosti puna...
 Gasim svjetlo
 Kroz procjep iza oltara motrim
 razapeto tijelo Kristovo, lijevu nadlakticu
 Svaki put za vrijeme mise stojim na istome mjestu,
 a tek sad primjećujem da je neka nevješta ruka
 iznad Isusova ramena
 urezala

IBIS

(Ibis redibis, numquam peribis...)
 Vidim 6 ili 7 rebara, kost kuka, mrvicu glave
 Vidim 3 čavla, iz nedjelje u nedjelju
 slušam obred koji se vrši
 u ime Crkve
 (i njezine duhovne istine)
 Orahova vrata velikog majstora
 čvrsto su stegnuta željeznim šipkama
 a između njih, bliže Peristilu,
 visi pohaban zastor.
 Zvonce, zvonca, kao stotine izgubljenih

a nijedna izgubljena, mala bijela...
 UZMITE I JEDITE OD OVOGA SVI
 OVO JE TIJELO MOJE
 KOJE ĆE SE ZA VAS PREDATI
 Ibis
 Ibis redibis, numquam peribis...
 OVO JE KRV MOJA
 Palim svjetlo
 Sveti Ivan
 Pogled na Patmos
 OPRAŠTAM TI, SVE TI OPRAŠTAM
 A I TI OPROSTI
 glasno kažem
 i osjećam koliko je sretna
 Moja majka je sretna,
 jer zna da će uskoro vidjeti
 lice Gospodinovo.

(Na blagdan sv. Lucije, 13. XII. 1990)

PISMA IZ EFEZA

IV.

Isus je samo jednom plakao
 ne za Lazarom, Marijinim bratom, već zbog njezine sumnje
 Isus je samo jednom pisao i umah je izbrisao to što je pisao
 Isus se samo jednom prepustio srditosti pod provalom srditosti
 na stari savez, kuću Mamonovu
 i nipošto ga ne smijemo uspoređivati
 s onim lukavcima – slugama cilja, s onim hvastavcima koji na nas
 tovore nekorisno breme, Teofile
 Kunem se
 Vidio sam kako iz grobnica uskrisuju mrtvi, ustaju kljasti, trče hromi
 Vidio sam kako progledaju slijepi, čuju gluhi, ozdravljaju nemoćni
 Vidio sam kako se smiruju ognjice, prestaju krvarenja
 Vidio sam kako čisti od zlih misli, od gube, mucanja, bludništva,

padavice, prijekave, mjesečarenja
 Vidio sam kako čisti od izmorenosti, preljuba, psovke, površnosti,
 kako čisti od razuzdanosti, uznositosti, bezumlja
 Vidio sam kako umnožava kruhove i ribe, kako mijesi znojna tijela –
 nebesko blato
 Vidio sam kako riječju puni ribarske mreže, kako postaje svjetlost
 na Golanu, kako hoda po vodi
 Čuo sam ga govoriti u prispodobama o kukolju, znu gorušičinom,
 kvascu, oproštenju uvreda, o djeci
 Čuo sam kako je Petru rekao: Sidi, slobodno sidi!
 i na to je Petar sišao s lađe na uzburkano more
 a mi smo veslali za njim uz golem trud
 i Isus vidjevši naš trud zapovjedi moru:
 Umiri se!
 i more se umiri
 i zavlada tišina kao u poljima ječma
 sve dok pokus nije bio gotov

Pjesnik. Rođen je i umro u Splitu. Studirao je arhitekturu u Zagrebu i Beogradu, gdje je diplomirao na Arhitektonskom fakultetu. Bio je filmski redatelj, scenarist i montažer te jedan od ključnih stvaralaca u krugu splitske škole kratkometražnog filma. Uz prozu i pjesme objavljuje u raznim časopisima, objavio je više pjesničkih zbirki.